

ACC. N:R M. 9279: 1-4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *J. A. Persson*

Härad: *Bara*

Adress: *St. Gvaibödersgata 13, Lund*

Socken: *Goislov, Briägarp m. fl.*

Berättat av: *Densamma m. fl.*

Uppteckningsår: *1944*

Född år *1874* i *Skåne*

*Te derholm, - klok man, som botade
sjuka.*

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9279:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När underdaktaren Sederholm uppges på Amager
i Danmark tillhåpa med misshäls Landin i Newishög.

Båda dessa sterskepare reste till Danmark och skulle göra
gerheft tillhåpa bland lättraqua bönder, Sederholm bodde
någonstans på hotell eller pensionat och hade mottagning
där Landin för omkring och tog reda på vem som var sjuk
eller annars behöfde bätas för brägen likomma, och rekomm-
menderade han Sederholm, så gick han reda på var de ha-
de ont och god de hette och var de bodde, beh där jag ut
också och allt detta skref han upp och det fick Sederholm
reda på, och när de så kommit dit sådylkan dem allt
samma liksom när Christus såde den Samaritiska kvinnan
allt som hade händt henne, och där undras man inte på att de
trådde honom, men så till sist så blef det upptäckt, och så
blefva båda parrarne utvisade från Danmark.

Står gjordt han sig omåglig i både Staffanstorp och Dalby och
redan till ^{Stenungsund} Svedala, där gick det bra, mer ej på detta sätt.

Hur underdoktorn Sederholm blev aflöjnad och stukad.

Det hände en gång i Staffantorp när han bodde där, och det var just 1903 en kväll då hade han varit vid stationen där och hämtat sin post som han gjorde så ofta, så var där två glada flickor som gick fram och tillbaka på parongen där och pratade om honom, de trodde inte alls på att han var en "klök", ej heller kunde bota folk, och de trodde ej att han hade mer än den brune kostymen som han alltid hade på sig, så berättade de att spela sjuk och besöka honom en kväll och biträda honom och sätta honom på det hala.

Men så fort de kommo in till honom så såde han där: vad skall ni här, ni tror ju ändå inte att jag kan något, och att jag ej har mer än den här brune kostymen heller, men jag skall säga er, akta er för att ha allt för mycket att säga om mig ty det skall ni inte komma att nå bra af, ej med er, men kom nu ihåg varningen, ty nästa gång kommer något att hända er.

Då blefs de ryttligt förskräckta och fero genast på dörren, och nästa kväll ontalade de vad de uppsit om hans allvetenhet för en stationschef där i Staffanstorps och när den han hörde det så kom han att gyskratta och sade: det är alls inte underligt att han hörde detta ty han satt där inne på afträdet när vi talade om honom, och då var ni rätt nära dörren där.

Och när ni sedan var gånna hem, så kom han ut och det sig jag, När de så hörde detta så fattade de mod, förut så hade de gått i ångkan att han skulle göra dem något ont.

Så talade de om det för några pojkar där vid stationen och när så Sederholm kom dit samma gång så omringade de honom och skällde ut honom och sade: gör då ha på den sötarige underdaktorn som sitter här på skithuset och här va folk pratar om, de va inte mer än rätt om han fick duktigt me gryph, men den gången måste han visst springa från dem.

Så var det en annan gång medan han bodde i Staffanstorps så kom han cyklande till Nordana en söndag och jag gick

När underdök-
tern Sederholm,
Sid 2.

den gångar ute på vägen där mot Gerdåls bro till, och där gick också vid samma tillfälle en gammal gumpas okna, så steg han af cykeln och frågade henne om den vägen gick till Lunngrå, jo det gör den det är här på sin sida om är, om skall berren till sade hon där: jo jag skall till en som heter Jeppe Larsson sade han där: ja så sade hon, är han långt borta från hanku. Nej bara från Staffans torp, vara han.

W. e. gannet om man tör fråga, det är Sederholm sade han då, Sederholm sade hon då och tillfide: säga på honom, dit är väl inte den du faller för den "klogi" då! Jo de e de: vara han.

Men de skratta hon rent upsligt och sa: a kess i all min da, ä: so e: han klog, ä: so vidd han inte har Jeppe Larsson ber, ja de var ho en fin underdokter de klog ja de så sa hon.

Så satte hon sig på cykeln ä ga sig iväg, nu ville hon inte prata me kringgen mer, om han tillade Jeppe Larsson vet ja inte, e heller om han frågade fler innan han kom dit.

Ä på liknande sätt har hon nog blivit stupad fler gånger.

När underdof-
tern Sederholm

Sid. 3.